

VOOR ZES MILJOEN VLAMINGEN

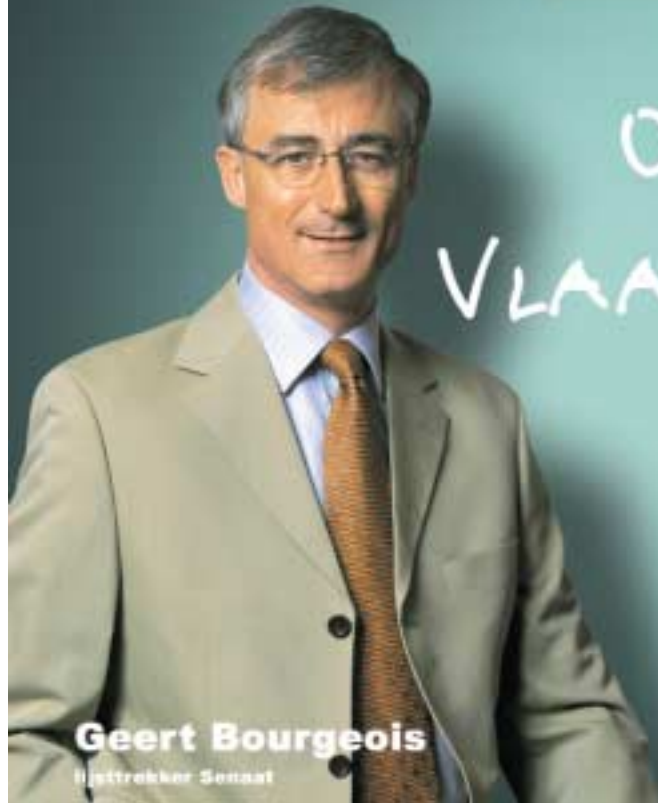
VOLLE MAANEN

NIEUW-VLAAMSE ALLIANTIE

Erkenningsnummer P2A9064 - V.u. Geert Bourgeois, VPRTI vzw, Barricadenplein 12, 1000 Brussel, tel. 02 219 49 30, fax 02 217 35 10. Maandelijks (niet in juli en augustus). Afgiftekantoor Gent X

Waarom N-VA?

Geert Bourgeois
lijsttrekker Senaat

OM TE ZORGEN DAT
VLAANDEREN BEWEEGT
IN PLAATS VAN
STILSTAAT

voor zes miljoen Vlamingen

Mei 2003

In dit nummer:

Van Liedekerke:

een punt achter
paars-groen 3

Waarom N-VA?:

18 redenen om voor de
N-VA te stemmen 4 - 5

Schermutselingen:

politiek als glijmiddel 6

Op de barricaden:

geef me de vijf 7

Blikvanger:

hooggespannen verwach-
tingen niet ingevuld 8

info@n-va.be
www.n-va.be

Voor zes miljoen Vlamingen

Beste N-VA-lid, sympathisant, kiezer,

Zoals u weet is de Nieuw-Vlaamse Alliantie een unieke ongebonden partij. De N-VA dient niet de belangen van een zuil, van drukingsgroepen of van financiële machten. De N-VA heeft maar één belang: het algemeen Vlaams belang. Of beter: het belang van zes miljoen Vlamingen.

Terwijl politici elkaar verdringen voor de beeldbuis, werken de parlementsleden van de N-VA elke dag keihard. Zonder veel grote woorden of beloftes, maar met des te meer rechtlijnigheid. Zij weten wat ze willen en vooral ... zij doen wat ze zeggen.

De politici van de N-VA schamen er zich dan ook niet voor dat ze serieus aan politiek doen, met kennis van zaken. Volgens hen moet politiek over inhoud gaan, niet over show. Politici zijn verkozen om hun werk te doen

in het parlement, niet om de plezante uit te hangen in kook- of spelletjes-programma's op televisie.

Zo passen de parlementsleden van de N-VA op zichzelf toe, wat ze verlangen van anderen. De N-VA gelooft immers in waarden als eerlijkheid, rechtlijnigheid en degelijkheid. Maar ook in vrijheid, gekoppeld aan verantwoordelijkheid. De N-VA streeft naar een gemeenschap van vrije Vlamingen die ook verantwoordelijkheid opnemen voor de anderen, voor het geheel. Mensen hebben in een hechte samenleving niet alleen rechten,

maar ook plichten. Door deze combinatie van rechtlijnigheid en degelijkheid, van vrijheid en verantwoordelijkheid, wordt de N-VA door vriend en vijand geprezen als de meest gedegen oppositiepartij. Immers, haar kritiek staat nooit alleen. Steeds wordt er een duidelijk alternatief geboden. De N-VA klaagt niet alleen aan wat fout gaat, zij stelt ook steeds eerlijke oplossingen voor. Zo werden bijna twintig wetsvoorstellen van de N-VA goedgekeurd. Dat is uniek voor een oppositiepartij.

De N-VA is voor velen dan ook een

geduchte concurrent. Om de N-VA de pas af te snijden, hebben de regeringspartijen de kieswet aangepast. Met grote kieskringen, op maat van de eigen ministers en BV's, en met een kiesdrempel: wie geen 5 % haalt, komt niet (meer) in het parlement. Zo hopen de regeringspartijen de N-VA uit het parlement te houden en de mond te snoeren.

De bewuste kiezer kan er anders over beslissen. Want op 18 mei is er eindelijk een eerlijk alternatief voor de VLD-kiezer die werd bedrogen door de economische en de Vlaamse beloftes

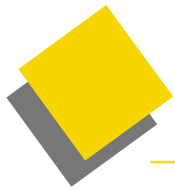
van Verhofstadt. Voor de CD&V-kiezer die kiest voor een ongebonden en rechtlijnige Vlaamse partij. Voor de Vlaams Blok-kiezer die het Vlaamse programma belangrijker vindt dan rechts-extremisme. Voor diegenen die de rood-groene betutteling en de hypocrisie beu zijn.

De N-VA is het alternatief van en voor eerlijke mensen die doen wat ze zeggen, die woord houden.

In naam van alle lijsttrekkers en alle N-VA-kandidaten vertrouw ik erop dat, met uw steun, de N-VA op 18 mei stevig in het parlement zal zitten!

Geert Bourgeois
Voorzitter N-VA

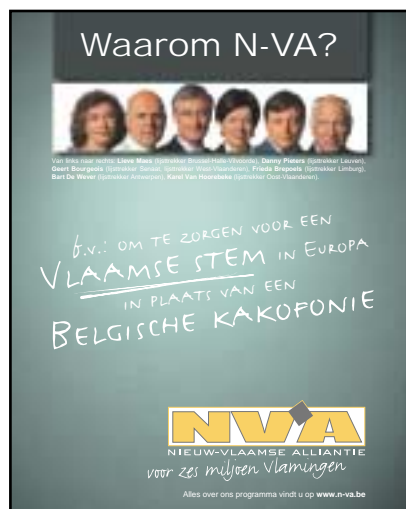

Onbegrijpelijk

Dat is het minste wat je kan zeggen van de tweetalige uitnodiging die minister van Justitie Marc Verwilghen naar alle inwoners van de Vlaamse badstad Knokke-Heist stuurde.

Verwilghen organiseerde op 18 april een debat met zijn collega Louis Michel in het befaamde Knokse hotel La Réserve. Waarop uiteraard de Franstalige bourgeoisie niet mocht ontbreken. De Justitieminister overtreedt met deze tweetalige uitnodiging tal van regels. Zo maakt hij flagrant misbruik van zijn functie als minister om een persoonlijke verkiezingscampagne te voeren met briefpapier van het kabinet. De belastingbetaler betaalt de campagne van de VLD-minister. Verwilghen lapt als minister van Justitie ook de taalwetgeving aan zijn laars. Brieven van de minister gericht aan de inwoners van Knokke dienen wettelijk eentalig Nederlands te zijn (Wet op het taalgebruik in Bestuurszaken), zoals een minister van Justitie zou moeten weten. Verwilghen vindt blijkbaar dat de taalwetgeving moet wijken voor zijn persoonlijke verkiezingscampagne en dat bepaalde Franstaligen in Vlaanderen zich helemaal niet hoeven aan te passen. Deze tweetalige uitnodiging is tevens een belediging aan het adres van de vele anderstaligen die wel hun best doen om het Nederlands machtig te worden. Blijkbaar waardeert de minister van Justitie die inspanningen van de anderstaligen niet. Ook de N-VA van

Knokke-Heist veroordeelde deze electorale stunt van Verwilghen krachtig bij monde van schepen en Kamerkandidaat Ingrid Reubens. Wie voor Verwilghen stemt, kiest voor de verloedering van het Vlaams karakter van onze badstad, zo luidde het.

Paars-groene Slangencultuur

Begin 2001 schreef het kabinet van de premier een overheidsopdracht uit voor adviesverstrekking bij de opstart van een nieuwe 'dienst externe communicatie'. Het communicatiebureau Eco Consult diende een offerte in, net als het bureau Slangen & Partners van de gelijknamige communicatieadviseur van de premier. Eerst benaderde Slangen Eco Consult met de vraag om de opdracht samen binnen te rijven.

Wanneer Slangen echter bot ving, en Eco Consult als eerste werd geselecteerd voor de opdracht, werd de opdracht plots ingetrokken 'om redenen van interne reorganisatie'.

Aan de hand van brief- en e-postverkeer tussen kabinetschef Luc Coene, directeur-generaal van de Kanselarij Van Hemelrijck en het bureau van Slangen, bewees de N-VA eerder dat Slangen zelf aan de basis lag van deze beslissing. Verhofstadt ontkende bij hoog en laag. Zo zei Verhofstadt op 16 januari 2002 in de Kamercommissie Binnenlandse Zaken: "Als ik, samen met de heer Van Hemelrijck, één element had gevonden, hoe klein ook, waarbij de heer Slangen zou kunnen worden verweten dat hij ingegrepen had om te beïnvloeden, zichzelf voor te trekken, het klassemment te wijzigen of wat dan ook, dan was de heer Slangen bij mij al lang buiten gevlogen." De Raad van State bevestigde echter onlangs dat Noël Slangen, tegen de wet in, is tussengekomen bij de aanbesteding van een overheidsopdracht. De Raad onderschrijft zo de stelling die de N-VA van in het begin in deze zaak verkondigde. Slangen buitengooien zal intussen niet meer kunnen, hij werkt voortaan als campagneadviseur van de VLD. Of toch, want volgens Verhofstadts webstek maakt Slangen nog steeds deel uit van zijn beleidsraad. Wat dan weer zou betekenen dat de VLD-campagneleider door belastinggeld betaald wordt.

Scherp

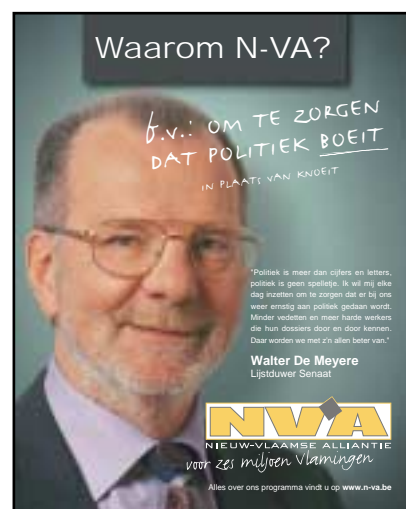
De Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur, samengesteld uit vertegenwoordigers van de verschillende bestuursniveaus die Vlaanderen rijk is, liet zich onlangs bijzonder scherp uit over de talloze nepkandidaten die de kieslijsten bevolken. Vooral ministers die tijdens hun (Vlaams) ministerschap kandideren voor Kamer of Senaat, maar dit mandaat niet willen opnemen, moeten het ontgelden. De Raad zegt letterlijk "geen herhaling te wensen van toestanden zoals die zich nu afspelen bij federale verkiezingen: het op de lijsten plaatsen van bekende top politici die niet wensen te zetelen in het orgaan waarvoor ze zich aan de kiezer presenteren". De Raad vraagt dit kiezersbedrog in de toekomst op een juridische manier onmogelijk te maken.

Copernicushervorming draait ...

"Het gaat er niet om de minister de kans te geven aan de overheidstop mensen van zijn eigen partij of uit zijn achtertuin te zetten. De minister zal die mensen niet zelf aantrekken, maar *competentieprofielen* schetsen en daarvoor zullen via de normale ambtelijke wegen de beste mensen worden uitgezocht. Het gaat erom dat een nieuwe minister en een nieuwe regering een ander beleidsprogramma hebben en (deels) andere specialisten nodig hebben." Deze gevleugelde woorden sprak minister van Ambtenarenzaken Luc Van den Bossche begin 2000 bij de voorstelling van zijn Copernicus-plan. Dit plan zou de overheid beter moeten doen werken en communiceren. Meest in het oog springende onderdeel van dit plan, dat belofde 'in de toekomst alles rond de burger te laten draaien', was ongetwijfeld de raadpleging erover. Alle plus zestienjarige in dit land kregen elf (vanzelfsprekende) vragen voorgeschoteld, waaronder 'Wat moet spelen bij bevordering van ambtenaren: dienstjaren, diploma, bekwaamheid?' en 'Elke overheidsdienst moet kwaliteitsgaranties geven: akkoord / niet akkoord?'

... rond eigen zichzelf

Dat deze raadpleging, die aan de burger 80 miljoen oude franken kostte, uiteindelijk niet meer geworden is dan de zoveelste paars-groene communicatiestunt, bewijzen de feiten. Zo schreef *De Standaard* op 7 april jl. "dat de Copernicus-hervorming, de invoering van de principes van het modern personeelsbeleid in de federale overheidsdiensten, nooit veel fans heeft gehad bij de politieke en ambtelijke leiders ten zuiden van de taalgrens. Die visie op personeelsbeleid is in Vlaamse overheidskringen min of meer aanvaard, in de privé-sector in de rest van de wereld ook, maar niet in Franstalige overheidskringen in België". Dit werd snel duidelijk toen de Franstaligen, met PS en Ecolo als koplopers, een na een de hervormingsprincipes in de

wetten, besluiten en rondzendbrieven en de uitvoering ervan, begonnen uit te hollen. En wat met de langverwachte depolitiserings? De laatste maanden alleen al kregen zo'n twintig topkabinetsleden een goedbetaalde job in de nieuwe administratiestructuur. Zo werd Tom Vanden Borre, medewerker van premier Verhofstadt, voorzitter van het Federaal Agentschap voor Nucleaire controle. Luc Coene, kabinetschef bij de premier, werd voorzitter van de Kanselarij en zag er zijn netto-loon zowat verdubbelen. Koen Dassen, kabinetschef bij Duquesne, werd baas van de Staatsveiligheid. MR-minister Reynders bezorgde aan niet minder dan vier van zijn kabinetschefs een serieuze promotie. Bij De Post kregen dan weer Luc Lallemand (PS) en Christian Leysen (VLD) een zitje. Om deze beknopte opsomming te eindigen met de uitvinder van Copernicus zelf, Luc Van den Bossche (sp.a). Hij wordt dankzij zijn eigen hervormingsdrift de nieuwe baas van BIAC, de Zaventense luchthavenuitbater. En neemt zo, samen met de ganse hervorming, feestelijk afscheid van de actieve politiek.

Echte solidariteit ...

"Zonder dat u het weet, gaat er jaarlijks 10 miljard euro of 400 miljard fr. van Vlaanderen naar Wallonië. Het geld verdwijnt via de sociale zekerheid, de federale begroting, de afbetaling van de staatsschuld en financieringswetgeving. Zo betaalt elke Vlaming 1.600 euro per jaar voor Wallonië. Voor een gemiddeld Vlaams gezin met één kind betekent dit een jaarlijkse aderlating van 5.000 euro. Waarom moeten we betalen? Officieel luidt het dat we solidair moeten zijn met Wallonië. Voor de N-VA is deze gigantische geldstroom echter geen solidariteit, maar onrecht. Solidariteit wil zeggen dat je vrijwillig geld geeft en ook weet waarvoor het geld gebruikt wordt. Niet dat men ongemerkt en ongevraagd geld uit je portefeuille haalt. Daarenboven wordt de gewone Waal helemaal niet beter van al dat Vlaams geld. Het wordt gebruikt om de Waalse 'overheidseconomie' recht te houden. Bijna 40 % van de Waalse beroepsbevolking werkt voor de overheid, het hoogste cijfer van heel Europa. Daarnaast zijn er heel wat misbruiken zoals bv. in de ziekteverzekering en de werkloosheidsuitkeringen

Waarom N-VA?

b.v.: OM DIRECT TE ZEGGEN WAAR HET OP STAAT IN PLAATS VAN ROND DE POT TE DRAAIEN

"OK, we zijn assertief en staan ons mannetje. We willen alle twee de Senaat in om te zorgen dat mensen weer zin krijgen om aan de slag te gaan. Zin krijgen om te ondernemen. Maar ook om te zorgen dat mensen met een handicap altijd gelijke kansen krijgen. Helga is doof, maar dat is geen rem op ons engagement. Samen sterk."

Helga Stevens
3de plaats Senaat

Marie-Rose Morel
2de plaats Senaat

NVA
NIEUW-VLAAMSE ALLIANTIE
voor zes miljoen Vlamingen

Alles over ons programma vindt u op www.n-va.be

Colofon

Volle Manen wordt uitgegeven door v.z.w. Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en verschijnt 10 keer per jaar. Hoofdredacteur: Maurits van Liedekerke Eindredacteur: Jan van der Vloet Werken mee aan dit nummer: Piet De Zaeger, Marc Platel Redactiesecretariaat: Greet Sels Coördinatie: Nico Moyaert Lay-out en druk: Lay-outbureau JM, Spiegel 1, 9860 Oosterzele, tel. 09 362 74 33

Jaarabonnement: € 12,50 over te schrijven op rekeningnummer 435-0259701-15 van VPRTI vzw.

Verantwoordelijke uitgever: Geert Bourgeois, Barrikadenplein 12, 1000 Brussel, tel. 02 219 49 30 - fax 02 217 35 10 e-post: vollemenan@n-va.be btw-nummer VPRTI: 407 762 759

Dit nummer werd afgesloten op 23 april 2003

Een punt achter paars-groen

Het was nochtans een *skone* toespraak die Kamervoorzitter Herman De Croo zich had laten voorschrijven. Maar er waren onvoldoende verkozenen om eraan te luisteren. De tekst bleef dan maar in zijn vestzak zitten en verscheen enkele dagen later in een krant.

Toch waren er op die laatste parlementaire werkdag nog drie wetsontwerpen te stemmen. Het ontbrak het gros van de dames en heren echter aan durf om een voor hen diepgravende wet goed te keuren: de vermogens- en mandaten-aangifte. De helft van de VLD-fractie was afwezig en van Agalev vier van de tien verkozenen. Zo raakte De Croo nooit aan de nodige helft van de 150 kamerleden. Daar was hij persoonlijk niet rouwig om, al ging hij achteraf kritiek uit de weg door te beweren dat "... hij 500 euro belastingen per dag" afdokt.

"De onnatuurlijke samenstelling van deze coalitie, van roodgroen tot diepblauw, zorgde vlug voor interne tegenstellingen. Vier jaar lang werd gekibbeld en gekwebbeld."

Steve Stevaert, die graag de volksmond napraat, zegt daarop: "Als je veel belastingen betaalt, wil dat zeggen dat je veel geld verdient." (in *Steve op de rooster*, blz. 21) Of de pot die de ketel verwijt ... Was De Croo niet blij, de liberale fracties wel want zo raakten ze van die ver-

velende aangifteverplichting af. Dat De Croo zijn toespraak de titel 'Zet parlement niet buitenspel' gaf, was van een schijnheiligheid die je niet voor mogelijk houdt. Maar na vier jaar paars-groen kon die schaamteloosheid er nog wel bij.

Verhofstadt I sloot zijn regeerperiode op weinig glorieuze wijze af. Nu was dit paars-groene experiment reeds geruime tijd zijn glans kwijt. Wat bleef er over van de ambitieuze regeerverklaring 'Brug naar de 21ste eeuw'? De worm, die van in het begin in paars-groen zat, heeft de vrucht van binnenuit opgevreten.

De onnatuurlijke samenstelling van deze coalitie, van roodgroen tot diepblauw, zorgde vlug voor interne tegenstellingen. Vier jaar lang werd gekibbeld en gekwebbeld. De Croo weet er alles van. In een openhartige bui vertelde hij over ontelbare vergaderingen die Verhofstadt met de fractieleiders van de meerderheid diende te houden om de violen gelijk te stemmen, want "... er waren bestendig mini-revoltes die premier Verhofstadt met talent en geschreeuw heeft kunnen bedwingen." (*De Standaard*, 12-13 april)

Verhofstadt verzor voor deze gistende coalitieketel de naam *opendebatcultuur*. Nieuwspraak die als mistgordijn diende om twijfel, verdeeldheid, afwijkende interpretaties en geruzie te verdoezelen. Hoe valselijk deze opendebatcultuur geweest is, blijkt uit het feit dat Verhofstadt niet graag in en met het parlement communiceerde. De Croo begrijpt niet

waarom, soms heeft hij ermee gedreigd de onwil van Verhofstadt openbaar te maken. In de pers werd er herhaaldelijk naar verwezen, met resemes kwade telefoontjes als gevolg. Luc Van der Kelen (*Het Laatste Nieuws*) vertelde ooit dat Verhofstadt hem tot in het kleinste kamertje van zijn huis telefonisch achtervolgde!

"Luc Van der Kelen vertelde ooit dat Verhofstadt hem tot in het kleinste kamertje van zijn huis telefonisch achtervolgde."

Een andere schijn die paars-groen vier jaar lang heeft opgehouden is deze van de bestendige goed-nieuws-show. Onder meer rond de 'actieve welvaartstaat'. In de regeerverklaring stonden daarover twee opties. 1. Stimulering van de tewerkstelling en optillen van de werkgelegenheidsgraad, 2. Vermindering van het aantal mensen dat structureel afhankelijk is van sociale uitkeringen.

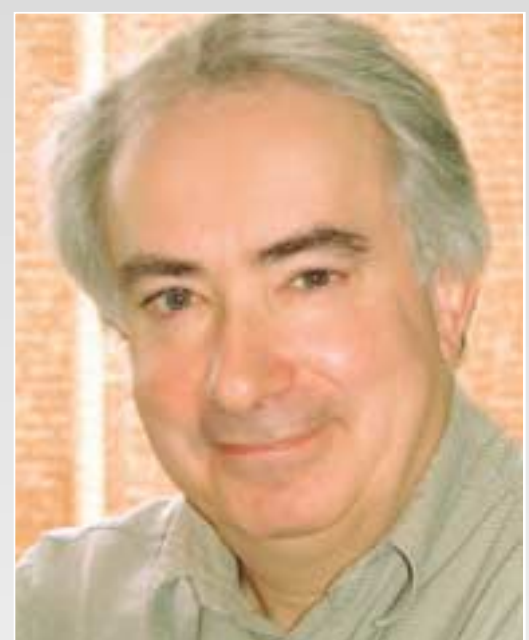
Zo'n schitterende vooruitzichten moesten de burger een goed gevoel geven. Maar wat er van terechtgekomen is, telde onderzoeksbureau Graydon op. Sinds december 2002 verliezen in België elke werkdag 100 mensen hun baan. Dat is bijna 10 000 jobs in 85 werkdagen! (*Het Nieuwsblad*, 2 april) In die omstandigheden blijven volhouden hoe schitterend alles in dit land gaat, is als die rare minister van Informatie van Sadam, Mohammed Al-

Sahaf. Die bleef maar herhalen dat het regime alles onder controle had, ook toen Amerikaanse tanks door de straten van Bagdad reden. Geert Bourgeois: "Op dezelfde manier blijft Verhofstadt de modelstaat afkondigen, terwijl alles in het honderd loopt." (*De Morgen*, 12 april)

Was er dan niks goed aan dit beleid? Zeer zeker, maar te veel dossiers liepen fout af. Het failliet van Sabena, de haperende politiehervorming, de nachtvluchten, de beslissing om gevangenen voortijdig vrij te laten, de wapenleveringen, de nieuwe drugswet, het mislukte Copernicus-plan, de politieke-vriendjesbenoemingen, enz ...

Verder miste Verhofstadt I de wil om de aanslepende communautaire dossiers af te handelen. Een verzuim dat een zware hypothec legt op een ordentelijke toekomst voor de Vlaamse, de Waalse en de Duitstalige gemeenschap. Dit is het sluitende bewijs dat de Vlaamse partijen van paars-groen totaal onderdanig waren aan Louis Michel en Elio Di Rupo, de ware bazen van deze regering.

Nee, paars-groen heeft geen goede beurt gemaakt. Niet voor de democratie, niet voor Vlaanderen. Eens te meer werd bewezen dat zij die een hoge bek over

democratie opzetten, haar het meest geweld aandoen. De nieuwe kieswet is daar het meest pijnlijke voorbeeld van.

"Eens te meer werd bewezen dat zij die een hoge bek over democratie opzetten, haar het meest geweld aandoen."

Maar er is een troost: 18 mei geeft de kans om een punt achter paars-groen te zetten. Doe het, mét en voor zes miljoen Vlamingen!

gen. De N-VA vindt niet dat de Vlamingen moeten opdraaien voor de zaken die fout lopen in Wallonië. De N-VA wil een doorzichtige solidariteit op basis van klare afspraken."

... een brug te ver?

Bovenstaand standpunt staat te lezen in de N-VA-verkiezingsbrochure. En omdat de N-VA ook doet wat ze zegt, stelt ze voor dat de Vlaamse overheid de opdracht geeft om een onafhanke-

lijke studie te verrichten die alle transfers open en bloot in kaart brengt. Voor nogal wat Franstalige politici een brug te ver blijktbaar, want Waals gewestminister Serge Kubla (MR) diende prompt een klacht in tegen de N-VA wegens, jawel, racisme. Omdat dit eigenlijk te erg voor woorden is, onthouden we ons van commentaar.

Maar laten we de editorialist van *Het Nieuwsblad* (7 april jl.) aan het woord: "Net als Brusselaars en Walen zijn Vlamingen vragende partij voor goed

en efficiënt bestuur. Om in dat debat elkaar te vinden, moet er aan de onderhandelingstafel met correcte argumenten en exacte cijfers kunnen worden gedialogeerd. Wat aan die rekenkundige oefening racistisch zou kunnen zijn, mag God weten (...). De Vlaamse eis voor een transparante solidariteit tussen noord en zuid, heeft niks met eender welke 'mono-etnische' karikatuur te maken."

20 000 titels

Om precies te zijn: zeker 19.567 titels en boeken werden tussen 1945 en 2000 geschreven en gepubliceerd die allemaal iets te maken hebben met de Vlaamse beweging in de meest brede betekenis van het woord. Al die titels zijn terug te vinden in de reeks 'Bibliografie van de Vlaamse Beweging', waarvan het zesde deel nu ter beschikking is.

De Bibliografie van de Vlaamse Beweging was oorspronkelijk een uitgave van het Dosfelinstituut, het vormingsinstituut van de Volksunie. Het bracht begin van de jaren zeventig het eerste deel op de markt als een aflevering van de *Dosfeldocumenten*. De uitgeverij Perspectief van het ADVN nam intussen met grote zorg de publicatie over terwijl de bijzonder naarstig Vlaamse geschiedschrijver Pieter Jan Verstraete het geduldige opzoekingswerk erfde van Guido Provoost en Willem Van den Steene.

Het zesde deel is een dubbelnummer dat het laatste decennium van de vorige eeuw omvat. Een uitgebreid trefwoorden- en auteursregister maakt het gebruik van deze bibliografie bijzonder gemakkelijk hanteerbaar.

Pieter Jan Verstraete, *Bibliografie van de Vlaamse Beweging, deel 6-7, 1991 - 2000, 598 blz., uitg. Perspectief, Antwerpen.*

Trop is te veel!

Zo titelde het commentaarstuk van Yves Desmet in *De Morgen* van vrijdag 11 april 2003. Waarmee hij duidelijk wou maken dat het aantal regeringsvoornemens en ontwerpen die door de hoogste rechtscolleges van het land, mede dankzij N-VA-verzet, terug naar afzender werden gestuurd, nu toch wel zeer groot begint te worden.

Twee recente uitspraken onder de loep. Met de schorsing van het Brusselse luik van het Lambermontakkoord wordt één beschermingsmechanisme voor de Brusselse Vlamingen in ere hersteld heeft. Zo heeft het Hof een belangrijke toegeving van VLD, sp.a-Spirit en Agalev aan de Franstaligen ongedaan gemaakt. Het geschorste artikel voorzorg dat voor de aanduiding van de Brusselse regeringsleden en staatssecretarissen niet langer een meerderheid in de Nederlandse taalgroep nodig zou zijn. Voor de N-VA blijft trouwens het gehele Lambermont-akkoord een onzalige staatsvorming. Onderdelen ervan mogen dan al wel grondwettelijk zijn, dat doet geen afbreuk aan het feit dat in ruil voor de overheveling van een handvol bevoegdheden miljarden Vlaams geld cadeau werd gedaan aan de Franstaligen en de Vlaamse positie in Brussel aanzienlijk verzwakt werd. De Raad van State schorste dan weer het

Waarom N-VA?

OM TE ZORGEN DAT POLITIEK BOEIT IN PLAATS VAN KNOEIT

Taalforfelijkheidssakkoord. Dit handeltje tussen de Brusselse meerderheidspartijen laat de Brusselse gemeenten en OCMW's toe om niet-tweetalig personeel in dienst te nemen. Volgens de taalwet moet het gemeentelijk personeel vóór zijn aanstelling een tweetaligheidsattest kunnen voorleggen. Het akkoord was onwettig, de Raad van State bevestigt dit nu in zijn arrest. Voor de N-VA dringen zich drie conclusies op:

- 1) De Brusselse minister-president François Xavier de Donnea moet de contracten annuleren van alle personeelsleden die in het kader van het Taalforfelijkheidssakkoord in dienst zijn genomen.
- 2) Vervolgens moet er openheid gegeven worden over het personeelsbeleid van de Brusselse gemeenten en OCMW's, zodat de toestand op taalvlak in kaart kan gebracht worden. De laatste overzichtsgegevens dateren van januari 1999, toen de vice-gouverneur van Brussel een rapport uitbracht. Sedertdien zijn er herhaaldelijk evaluaties en inventariseringen aangekondigd, maar nooit heeft men die beloftes waargemaakt.
- 3) Vanzelfsprekend mogen vanaf heden enkel en alleen mensen met een tweetaligheidsattest in dienst genomen worden.

SERIGRAFIEK

drukkerij ontwerp bureau

DE BESTE IN-DRUK!

Zandvoordedorpsstraat 166
8400 Oostende 059 250 650

www.serigrafiek.be info@serigrafiek.be

Brughia reizen

Uw reisagente

Hilde De Craemer-Henneman
geeft u kwaliteitsvol en persoonlijk
advies voor uw:

- auto- en vliegtuigvakanties
- steden- en minitrips
- begeleide rondreizen
- individuele reizen op maat
- zakenreizen

Onze ervaring verzekert uw zorgeloze vakantie!

Brughia Reizen

Gistelse Steenweg 457
8200 Brugge (Sint-Andries)
Tel. 050 39 39 13 - fax 050 39 14 42
e-post: brughia.reizen@planetinternet.be

18 redenen om op 18 mei

Het N-VA-programma dat voorligt is geen vuistdik programma. Geen boek vol loze beloftes met voor elk wat wils. Geen 1001 sprookjes. Maar wel 18 concrete prioriteiten. 18 redenen waarom de N-VA nodig is in het parlement. Elk van de 18 punten wordt gestaafd met concrete voorstellen. Want de N-VA doet ook wat ze zegt.

- ✓ 1. Meer Vlaamse oplossingen in plaats van Belgische blokkeringen
De Vlaamse partijen moeten voor één keer het been stijf houden. Vlaanderen moet volledig bevoegd worden inzake fiscaliteit, economie en tewerkstelling, mobiliteit, gezondheid en gezin.
Weigeren de Franstaligen een staats hervorming? Dan moeten de Vlaamse partijen weigeren een regering te vormen. De N-VA wil het eentalig karakter van Vlaanderen, inclusief de Vlaamse Rand, verzekeren. En in Brussel moet de tweetaligheid eindelijk ook in de feiten worden toegepast.

De N-VA doet wat ze zegt

De N-VA diende een voorstel tot verklaring van herziening van de Grondwet in waardoor alle noodzakelijke stappen in de staats hervorming gezet kunnen worden. (<http://www1.dekamer.be/FLWB/pdf/50/2402/50K2402001.pdf>). Daarenboven werd een nieuw voorstel uitgewerkt om het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde te splitsen zonder grondwets herziening en zonder Vlaams zetelverlies (www.n-va.be/Brussel-Halle-Vilvoorde).

- ✓ 2. Een Vlaamse stem in Europa in plaats van een Belgische kakofonie
Europa beslist steeds meer over onze toekomst, maar de Vlamingen hebben er niets te zeggen. Binnen twee jaar heeft de Europese Unie 25 lidstaten. 12 ervan hebben een bevolking kleiner dan Vlaanderen. Waarom zouden wij dan niet aan tafel mogen zitten? Met een Vlaamse stem in de EU zitten we op de trein naar de toekomst én kunnen we volwaardig onze belangen verdedigen.

De N-VA doet wat ze zegt

In de Europese Conventie bewijst N-VA volksvertegenwoordiger en Conventielid Danny Pieters dat er ook in Europa nood is aan een rechtlijnige verdediging van het algemeen Vlaams belang (<http://european-convention.eu.int>). Ter bescherming van het Nederlands, werkte Pieters een nieuwe talenregeling uit (www.n-va.be/talenregeling).

- ✓ 3. Een beleid om vreemdelingen te integreren in plaats van links te laten liggen
De basis van zo'n beleid is de verplichte inburgering. Elke legale inwijkingeling moet een verplichte inburgeringscursus doorlopen (Nederlands kennen, vertrouwd zijn met onze instellingen en wetten). Pas dan, en na 10 jaar verblijf zonder correctie veroordeling, kan de nationaliteit en dus ook het parlementair stemrecht verkregen worden. Zo kan de snel-Belg-wet snel de prullenmand in.

De N-VA doet wat ze zegt

De N-VA werkte als eerste een concreet en gedetailleerd voorstel uit voor verplichte inburgering (www.n-va.be/inburgering) en diende voorstellen in om de snel-Belg-wet te koppelen aan een verplichte inburgering (<http://www1.dekamer.be/FLWB/pdf/50/0292/50K0292005.pdf>).

- ✓ 4. Vrede uitvoeren in plaats van wapens
Een buitenlands beleid met visie streeft naar een democratisch en sociaal Europa, is pacifistisch in woord én daad en verleent dus op geen enkele manier medewerking aan agressieve oorlogsvoering. De N-VA wil ook geen betuttelende ontwikkelingshulp maar structurele *samenwerkings*-akkoorden waarin jaarlijks 0,7 % van het BBP geïnvesteerd wordt.

De N-VA doet wat ze zegt

Als enige Vlaamse partij verzette de N-VA zich rechtlijnig tegen elke deelname of steun aan de oorlog tegen Irak (www.n-va.be/Irak). De N-VA gebruikte ook alle wettelijke middelen om de onwettige wapenlevering aan Nepal te verhinderen (www.n-va.be/Nepal).

- ✓ 5. Om te zorgen voor mekaar in plaats van elkaar een zorg te zijn
En dus een Vlaamse sociale zekerheid. De N-VA wil een volksverzekering met een basisdekking voor alle sociale risico's en voor alle Vlamingen. Daarbovenop komen dan de werknemers- en zelfstandigenstelsels en eventueel ook collectie-

ve of individuele aanvullende verzekeringen. In ieder geval moeten zorg, gezondheidszorg en gezinsbijslagen voor alle Vlamingen gelijk zijn. Zo staat de N-VA voor een sociale zekerheid die écht sociaal en écht zeker is.

De N-VA doet wat ze zegt

De N-VA kijkt naar de toekomst en bepleit een sterke, Vlaamse en sociale zekerheid voor alle Vlamingen (www.n-va.be/socialezekerheid).

- ✓ 6. Om onze gezondheidszorg te behartigen in plaats van te verzieken
Kinderopvang moet dicht bij werk of huis en betaalbaar zijn en de kinderbijslag moet drastisch omhoog. Adopties worden terugbetaald en het leerplichtonderwijs wordt echt kosteloos. Ouderen hoeven zich dan weer geen (financiële) zorgen te maken over (geneeskundige en andere) zorgen. In een eerstelijnszorg krijgt de huisarts een sleutelrol. Ziekenhuizen moeten dichter bij huis en wachtlijsten in de zorg en de opvang worden weggewerkt én voorkomen.

De N-VA doet wat ze zegt

Het N-VA-dossier 'huisartsen' (www.n-va.be/huisartsen) bevat alle ingrediënten voor een toekomstgerichte en efficiënte gezondheidszorg. De N-VA heeft een omvattend 21punten-plan voor een Vlaams gezinsbeleid klaar met tal van gedetailleerde voorstellen (www.n-va.be/gezinsbeleid).

- ✓ 7. Om ondernemingen zuurstof te geven in plaats van te verstikken
De Vlaamse en de Waalse economie verschillen zo grondig van elkaar dat ze elk een eigen beleid nodig hebben. Met een Vlaams economisch beleid wil de N-VA o.a. het Vlaams ondernemerschap en vooral startende en doorgroeende ondernemingen maximaal stimuleren. De sociale wetgeving moet drastisch vereenvoudigd worden en de vennootschapsbelasting moet écht verlaagd worden, net als de administratieve last (met minstens 25 %).

De N-VA doet wat ze zegt

De N-VA heeft een 10-punten-ondernemingsplan klaar met nog meer gedetailleerde voorstellen (www.n-va.be/ondernemingsplan).

- ✓ 8. Om voor jobs te zorgen in plaats van banenplannen te spuien
Steeds meer bedrijven worden het land uitgejaagd door de hoge loonkost. Zo neemt de werkloosheid toe ... en moeten de werkenden nog meer ophoesten voor de sociale zekerheid. De N-VA doorbreekt deze vicieuze cirkel door de gezondheidszorg en de gezinsbijslag niet langer te betalen uit lasten op arbeid, maar uit bijdragen op alle inkomsten. Zo worden alle jobs meteen goedkoper zonder dat de nettolonen dalen.

De N-VA doet wat ze zegt

De N-VA doorbreekt de vicieuze cirkel en maakt met een ingrijpend voorstel jobs goedkoper en binnen- en buitenlandse investeringen heel wat aantrekkelijker.

- ✓ 9. Meer sociale bescherming in plaats van meer ongelijkheid
De N-VA wil niet alleen het onderscheid in bescherming tussen arbeiders en bedienden opheffen, maar heeft ook een omvattend plan voor een echt sociaal zelfstandigenstatuut met o.a. uitkeringen in verhouding tot de bijdragen; een vervangdienst en een echt vervangingsinkomen bij bevalling, ziekte of invaliditeit, volwaardige pensioenen ... Ook de sociale bescherming van onbetaalde vrijwilligers moet eindelijk op punt gesteld worden.

De N-VA doet wat ze zegt

De N-VA heeft een concreet en betaalbaar plan klaar voor het sociaal statuut van de zelfstandigen (www.n-va.be/zelfstandigen).

- ✓ 10. Echte solidariteit met Wallonië in plaats van miljardentransfers
10 miljard euro betalen de Vlamingen jaarlijks voor Wallonië. Dat is jaarlijks 5.000 euro per gemiddeld Vlaams gezin met één kind. Maar de gewone Waal wordt helemaal niet beter van al dat geld. Intussen kampt Vlaanderen met hoge belastingen en een stijgende werkloosheid. De geldstroom naar Wallonië is dan ook geen solidariteit, maar onrecht. En daar moet een einde aan komen. Alleen op basis van klare afspraken is er ruimte voor solidariteit.

De N-VA doet wat ze zegt

De N-VA stelt voor dat de Vlaamse overheid de opdracht geeft om een onafhankelijke studie te verrichten die alle transfers open en bloot in kaart

voor de N-VA te stemmen

brengt. De Vlamingen hebben immers het recht te weten wat er met hun geld gebeurt. En zo beschikt Vlaanderen over objectieve gegevens met het oog op de volgende staatshervorming (www.vlaamsparlement.be).

✓ 11. Een overheid die doet wat ze zegt in plaats van zegt wat ze doet

De N-VA wil duidelijke wetten en een betrouwbare overheid. De N-VA stelt daarom het 'gezaghebbend advies' voor. Hierdoor kan iedereen die een belangrijke beslissing moet nemen (bouwen, de onderneming uitbreiden, een overname ...) op voorhand weten hoe de overheid juridisch zal reageren. Wie het gezaghebbend advies opvolgt, kan achteraf niet bestraft worden.

De N-VA doet wat ze zegt

Het gezaghebbend advies betekent een revolutie voor de rechtszekerheid van burgers en vormt een creatieve bijdrage tot een beter ondernemingsklimaat. Daarom diende de N-VA een voorstel in waardoor het gezaghebbend advies wordt ingeschreven in de Grondwet zodat het van toepassing is voor alle overheidsadministraties (www.n.va.be/gezaghebbendadvies).

✓ 12. Milieuregels die klaar zijn in plaats van troebel

In plaats van een afzonderlijk milieubeleid, moeten de milieugevolgen van alle beleidskeuzes worden nagegaan. Met een volledig Vlaamse bevoegdheid maken we komaf met het onoverzichtelijk kluwen van milieureglementen. Milieubewust handelen moet beloond worden (subsidies, fiscale voordelen) in plaats van enkel te bestraffen. Het 'voorzorgprincipe' moet consequent toegepast worden: een product mag niet worden verkocht als men twijfelt aan de schadelijkheid ervan.

De N-VA doet wat ze zegt

De N-VA heeft een omvattend milieudossier klaar met gedetailleerde voorstellen (www.n.va.be/milieubeleid).

✓ 13. Een Vlaanderen dat beweegt in plaats van stilstaat
Vlaanderen moet bevoegd worden voor het hele mobiliteitsbeleid. Dus ook voor de luchthaven van Zaventem zodat het economisch belang kan verzoend worden met de rust van de omwonenden. Samen met een eigen Vlaams spoor beschikken we zo over alle poorten naar het buitenland én kunnen we vliegtuig, trein, tram en bus perfect op elkaar afstemmen. En zo kunnen we met een IJzer- en Rijn-verbinding al 25 % van het vrachtwagenverkeer naar het spoor verplaatsen.

De N-VA doet wat ze zegt

De N-VA diende voorstellen in om te komen tot één Vlaams globaal mobiliteitsbeleid (<http://www1.dekamer.be/FLWB/pdf/50/1707/50K1707001.pdf> en <http://www1.dekamer.be/FLWB/pdf/50/0842/50K0842001.pdf>) en werkte een omvattende visie uit op verkeer en mobiliteit (www.n.va.be/mobiliteit).

✓ 14. Een veilig verkeer in plaats van hogere boetes

Onze wegen zijn nog altijd een stuk onveiliger dan in de buurlanden. Een veilig verkeer begint in de eerste plaats met een verhoging van de pakkans, niet de geldboetes. Deze kunnen trouwens sneller en dus administratief afgehandeld worden zodat politie en parket niet langer nodeloos belast worden. Daarnaast moet het rijbewijs met punten nu eindelijk effectief ingevoerd worden.

De N-VA doet wat ze zegt

De N-VA diende een wetsvoorstel in tot regionalisering van het handhavingsbeleid (<http://www1.dekamer.be/FLWB/pdf/50/1706/50K1706001.pdf>) zodat zowel Vlaanderen als Wallonië verlost worden van het overloze gekibbel over onbemande camera's en de filmrolletjes, over een rijbewijs met of zonder punten ...

✓ 15. Veiligheid moet een recht zijn in plaats van een gevoel

Er is een staatssecretaris voor Veiligheid nodig die een nationaal veiligheidsplan opstelt met concrete doelstellingen inzake criminaliteitscijfers en ophelderingen en met evenveel aandacht voor de grote als voor de kleine criminaliteit. In alle politiezones moeten er wijkagenten komen. En bovenal wil de N-VA meer agenten op straat, minder achter het bureau.

De N-VA doet wat ze zegt

Een interne N-VA-werkgroep van politiemensen, academici, politici en gewone burgers werkte een omvattende kritiek op de politiehervorming uit en formuleerde concrete alternatieven (www.n.va.be/politie).

✓ 16. Een rechtvaardige justitie in plaats van een kromme rechtspraak

De N-VA wil een administratieve afhandeling van verkeersboetes en een écht snelrecht. Procedurefouten mogen enkel leiden tot een vrijspraak wanneer de fundamentele principes van de rechten van verdediging geschonden zijn. Wanneer alle rechtbanken worden samengebracht in één gemoderniseerde arrondissementsrechtbank worden we niet langer van het kastje naar de muur gestuurd.

De N-VA doet wat ze zegt

De N-VA lanceerde reeds meer dan een dozijn concrete voorstellen voor de modernisering van justitie (www.n.va.be/justitie).

✓ 17. Een sterke democratie in plaats van een zwak parlement

Niet de rechtstreekse verkiezing van de burgemeester of referenda, maar de versterking van de rol van de gemeenteraad en het parlement zorgen voor een betere democratie. Politici worden juist verkozen om verantwoordelijkheid te nemen en mogen de hete hangijzers dus niet opnieuw doorschuiven naar de burger. In een echte democratie krijgt men ook geen publieke functie of politieke macht door erfopvolging, dus streeft de N-VA naar een republikeinse staatsvorm.

De N-VA doet wat ze zegt

De N-VA maakte zelf werk van een nieuw, modern gemeentedecreet (www.n.va.be/gemeentedecreet) en zorgde voor een voorstel tot grondwetsherziening om de politieke macht van de koning af te schaffen (<http://www1.dekamer.be/FLWB/pdf/50/1605/50K1605001.pdf>).

✓ 18. Een politiek die boeit in plaats van knoeit

Een eerlijke politiek legt niet alleen anderen, maar ook zichzelf ethische en integriteitsregels op. De N-VA wil waarden als eerlijkheid, rechtlijnigheid en integriteit tot hoeksteen maken van de politiek. Daarom moet er bv. op elk gepast bestuursniveau een onafhankelijk Comité van Toezicht komen dat belangenvermenging, verspilling en misbruik van belastinggeld opspoorst. Op nationaal vlak staat dit Comité onder controle van het parlement, op lokaal niveau van de gemeenteraad.

De N-VA doet wat ze zegt

De N-VA wil een echte democratie en diende daarom o.a. een voorstel in dat politici verplicht om, eenmaal verkozen, hun mandaat op te nemen (<http://www1.dekamer.be/wwwcfm/flwb/cfm/dossier.cfm?lang=N&legislat=50&dossierID=1898>). De N-VA maakte alle partijvoorzitters ook een concreet voorstel over inzake een deontologische code voor politici (www.n.va.be/deontologischecode).

U wilt het volledige programma en de toelichting ervan lezen? Surf naar www.n.va.be, of vraag de programmabrochure op 02 219 49 30, fax. 02 217 35 10, info@n.va.be

www.n.va.be

NVA
NIEUW-VLAAMSE ALLIANTIE
voor zes miljoen Vlamingen

Schermselvingen

18 mei nadert. De kiescampagne is op z'n hevigst. Vooral op het tv-scherm. Want daar is het deze dagen te doen. Meer dan ooit woedt de kieskoorts op de verschillende televisiekanalen. Want ook zij vechten om de stem van de kijker.

Zo werden alle tv-programma's die ook maar iets met politiek te maken hebben, omgetoverd tot regelrechte kiesprogramma's. 'De laatste show' werd 'Bracke en Crabbé', 'De Nationale Test' werd 'Doe de Stemtest', 'Recht van Antwoord' werd 'Kies Recht', 'Villa Politica' noemt zich dan weer 'Villa Verkiezingen'. En dan zwijgen we nog over de tal van bijdragen in Het Journaal, Ter Zake, VTM-nieuws, ...

"De democratie ontleent haar bestaansrecht aan de strijd tussen tegenstellingen."

Een zaak is zeker: het is goed dat er over politiek gepraat wordt. Hoe meer hoe liever trouwens. Hoe meer discussies er gevoerd worden over verkeersveiligheid, inburgering, belastingen, geldstromen, ... hoe meer de kiezer op zoek zal gaan naar een partij die het belang van deze of gene kiezer het best zal verdedigen. Maar willen tv-programma's hen daarbij helpen, dan moeten ze in de eerste plaats de verschillende kiesprogramma's toelichten. En daar wringt het schoentje.

Zo zorgde het VTM-programma 'Kies Recht' al onmiddellijk voor een valse start. Justitieminister Verwilghen dulde de aanwezigheid van de Brusselsse magistraat Guy Delvoie in de

studio niet, omdat die te vaak kritiek op hem had geuit. Delvoie werd prompt afgebeeld. Burgemeester Simonet van Anderlecht weigerde vervolgens om samen met Vlaams Blok-ker Annemans hetzelfde lokaal te delen. Terwijl Simonet voor de camera stond, mocht Annemans in de coulissen rondhangen. Zodra Annemans met Verwilghen in discussie trad, verliet Simonet de studio.

Geen uitzonderingen, want zo weigert premier Verhofstadt (op aandringen van zijn adviseur Slangen) om in discussie te treden met Steve Stevaert wegens te veel risico om als verliezer het debat te verlaten. Stuk voor stuk praktijken die de democratie fnuiken. Want ontleent de democratie haar bestaansrecht niet aan de strijd tussen tegenstellingen?

Een ander geval is 'Doe de Stemtest'. Ongetwijfeld leuke televisie maar daar is dan ook alles mee gezegd. Door de competitiedrang tussen de verschillende netten en de samenwerkingsverbanden tussen tv, radio, kranten, internet, ... krijgt zo'n programma al snel iets te veel sérieux. Zeker wanneer blijkt dat de testuitslag achteraf niet gebaseerd was op het gedrag van de 300 000 TV 1-kijkers die aan de test deelnamen, maar slechts het

resultaat van een steekproef bij zo'n 1 000 Vlamingen.

Over de 36 stellingen die voorlagen kan ook wel het een en ander gezegd worden. Alle partijvoorzitters kregen deze inderdaad vooraf 'ter goedkeuring' voorgelegd, maar de uiteindelijke testvragen en de antwoordmogelijkheden bleken toch aan enige verandering onderhevig te zijn geweest.

"Het streven naar een zelfstandig Vlaanderen wordt in 'Doe de Stemtest' herleid tot de vraag of de Belgische voetbalbond gesplitst moet worden."

Ook werden tal van belangrijke beleidsdomeinen zoals gezinsbeleid, werkgelegenheid, enz. compleet gene-

geerd. Andere werden dan weer gekarikaturiseerd. Zo werd bv. het streven naar een zelfstandig Vlaanderen en de voordelen ervan zoals een betere gezondheidszorg, een betere justitie, meer werkgelegenheid, ... herleid tot de vraag 'Moet de Belgische voetbalbond gesplitst worden?' ...

"Journalisten keuren steeds meer politieke standpunten goed of af en laten dit ook lieflijk zien."

Na het bekijken van een aantal kiesprogramma's vallen snel enkele tendensen te ontdekken. Alles moet snel gaan. Een standpunt onderbouwen kan niet meer. Binnen 50 seconden moet je je partijprogramma uit de doeken kunnen doen, wat niet mogelijk is. Omwille van de haast worden er steeds meer ja/nee-vragen gesteld. Wat enige nuance helemaal onmogelijk maakt. Alles moet ook en vooral eenvoudig zijn. Wie al eens een moeilijk woord in de mond durft nemen, wordt achteraf door de journalist van dienst berispt. Journalisten die ook steeds meer de nodige schroom laten vallen en zichzelf omvormen tot politici in spe. Ze keuren standpunten goed of af en laten dit ook lieflijk zien, wat de objectiviteit niet ten goede komt. Tot slot nog de vraag of de openbare omroep ook in deze moet concurreren met de commerciële zenders. De VRT denkt van wel, want 'een programma is pas geslaagd als de mensen er 's morgens op de trein over praten'. Als dat niet simp-

ADVERTENTIE

Vluchtelingen speelbal van politiek.

Met de rugzak door Pakistan.

Arabische cinema scoort in het westen.

ELKE WEEK VERSCHIJNT HET KNACK-PAKKET MET 3 VERSCHILLENDE MAGAZINES

HET NIEUWS 3 KEER ANDERS BEKEKEN

Geef me de vijf!

Over één iets zal iedereen het wel eens zijn: campagnevoeren is hard labour. Kilometers markten en woonstraten moeten worden afgelopen, postkaarten uitgedeeld, kiezers aangesproken, discussies aangegaan, steunbetuigingen in ontvangst genomen. Geen plek mag vergeten worden, geen adres te weinig geschreven. Om nog maar te zwijgen van de honderden tuinborden die tussendoor in elkaar getimmerd moeten worden, en minstens evenveel aanplakborden die de N-VA-boodschap moeten opgeplakt krijgen. Zware tijden dus. We vroegen een aantal Senaatskandidaten hoe zij dit campagnegebeuren aanpakken en beleven.

Voor N-VA-lijsttrekker **Geert Bourgeois** is campagnevoeren routine. Al kandidaat vanaf 1976, wat maakt dat de knepen van het campagnevak Geert Bourgeois niet vreemd zijn. Al kan het ook nu nog wel eens foutlopen. Zo scheurde de N-VA-kopman enkele weken geleden letterlijk zijn broek tijdens een van de vele fotosessies. Persoonlijke contacten zijn voor Geert Bourgeois zeer belangrijk. "Zo werd ik onlangs door een studente geïnterviewd met het oog op een eindwerk. Na het interview vroeg ze prompt een lidkaart. Dit bewijst nog eens de aantrekkingskracht van de N-VA, ook op jonge mensen."

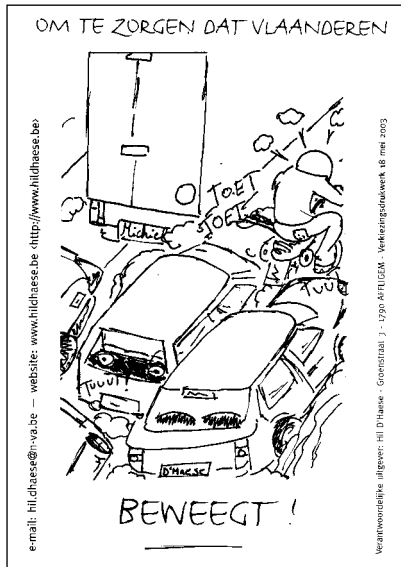
Het Vlaams Huis in Izegem, waar N-VA-kandidaten thuis zijn.

Op nummer twee en drie vinden we twee jonge vrouwen die van wanten weten. Zo trekt **Marie-Rose Morel** met een heuse campagnewagen doorheen het Vlaamse land. Haar tip om snel contact te leggen: markten doen in gezelschap van je hond. Ongetwijfeld een efficiënte manier om niet afgeblaft te worden. **Helga Stevens** mag vanop de derde plaats een campagnedagboek op de N-VA-web-

stek volschrijven. Een interessante bron om alle campagne-nieuwtjes van Helga snel te weten te komen. En, om als dove kandidate, krachtig te communiceren. Een kort fragment: "Maandagavond hebben we de video-clips opgenomen die ik op mijn eigen website wil plaatsen. Hopelijk raakt alles tegen midden volgende week klaar. Omdat veel dove mensen, vooral degenen die doof geboren zijn of doof zijn geworden voor de leeftijd van 3 jaar, problemen hebben met begrijpend lezen, heb ik besloten een website op te starten waarop ook video-clips kunnen worden bekeken, naast geschreven tekst. In elke videoclip geef ik in Vlaamse gebarentaal kort uitleg

over wie ik ben, waarom de N-VA en de aankomende verkiezingen, enz. Straks zie ik de eerste afgewerkte clips, hopelijk is de kwaliteit goed. Anders moeten we deze namiddag alles weer opnemen, want we hadden maandagavond wat problemen met de belichting."

Campagneslogans, ze zijn van alle tijden. Ook N-VA-kandidaten gebruiken persoonlijke slogans in hun kiesstrijd. Zo trekt **Lieve Redant**, de kranige onthaalmoeder uit Aartselaar, de boer op met de lijn 'Geef me de vijf!'. Niet alleen een verwijzing naar een vriendelijk gebaar, ook een knipoog naar de ondemocratische paars-groene kiesdrempel. **Annemie Charlier** uit Belsele ziet dan weer meer in 'Omdat Vlaanderen opnieuw beweegt in plaats van stilstaat'. Niet enkel een verwijzing naar het mobiliteitsprobleem, maar ook een oproep om de Vlaamse beweging meer leven in te blazen. Annemie weet ook

Humor in de politiek, het kan met de campagnekaart van Senaatskandidate Hil D'Haese.

dat een actief meewerkende echtgenoot in de campagne onmisbaar is. 'Jong, Sociaal én Vlaams' klinkt het bij

Flor Van Noppen (links) in N-VA-gezelschap op de Palmmarkt in Geel.

Ine Tombeur, die zowel in haar vroegere thuisbasis Limburg als in Gent campagne voert. Als Roeselarenaar koos **Louis Ide** de niet mis te verstane slogan: 'Mijn thuis is waar mijn Rodenbach staat'. 'Plakken en blijven plakken' had waarschijnlijk een andere

Ook het straatbeeld wordt N-VA-gekleurd.

kunnen zijn. Voor deze arts roept het campagnevoeren tal van herinneringen op uit zijn studententijd, toen hij een presidiumcampagne uit de grond moest stampen. Tussen alle activiteiten door, knutselde Louis ook nog zijn eigen webstek ineen (www.n-va.be/louinside).

Voormalig VUJO-voorzitter **Bart De Nijn** en gedetacheerde leerkracht op het VUJO-secretariaat in de jaren tachtig-negentig (de tijd van de drukbevolkte Vredesfietselingen en de massale Vlaams-nationale deelname aan de Anti-Raketten-betogingen), voert vanop de veertiende plaats in het Mechelse campagne. Ooit (in 1985) voerde hij een originele campagne door gele linten op te hangen (bv. om bomen) in plaats van affiches terwijl het campagnelied 'Hang aan elke Vlaamse Boom een gele wimpel om...' ('Tie a yellow ribbon around the old oak tree...') door de straten galmden als het campagneteam voorbij kwam. Bart De

Senaatskandidaat Bart De Nijn in zijn VUJO-periode.

Ook voor twee voormalige parlementsleden op de Senaatslijst, **Georgette De Keghel** (Outer-Ninove) en **Jan Caudron** (Erpe-Mere), vormen de markten het voornaamste actieterrain. Met hun ervaring, zo zal het voor Georgette ongeveer haar twintigste kandidatuur zijn, kan er weinig mislopen. Maar dat alle kandidaten reikhalzend naar 18 mei kijken, zal niemand betwijfelen.

Ik help mee!

De N-VA moet het hebben van haar 'menselijk kapitaal'. Zo ook tijdens de kiescampagne. U kent nog een plek waar een tuinbord gezet mag worden? U wilt een handje toesteken bij het bussen van folders? Een raamaffiche hangen, markten bezoeken of gaan plakken? Geef een seintje. De provinciale campagnecoördinatoren bezorgen u graag al de nodige informatie.

Antwerpen
Lieve Van den Bergh 014 50 17 85
lieve.vandenbergh@n-va.be

Brussel-Halle-Vilvoorde
Reinhilde Raspoet 0498 85 45 79
reinhilde.raspoet@n-va.be

Leuven
Johan Guldix 0495 28 50 96
johan.guldix@n-va.be

Limburg
Jean Thijs 0479 42 42 03
jean.thijs@n-va.be

Oost-Vlaanderen
Peter Buysrogge 0478 42 03 85
peter.buysrogge@n-va.be

West-Vlaanderen
Pascal Engels 0478 34 50 41
pascal.engels@n-va.be

Algemeen infonummer

N-VA-secretariaat,
Barricadenplein 12, 1000 Brussel
tel. 02 219 49 30
fax. 02 217 35 10
ikhelpmee@n-va.be

N-VA-verkiezingsfonds

Koken kost immers - zeker vandaag, aan de vooravond van een stembusslag - geld. De huidige fondsenwerving moet voor een opgemerkt extraatje in de N-VA-communicatie zorgen, voor een ultieme maar bijzonder krachtige versneling in de laatste dagen voor 18 mei. Dankzij het zuinig beheer dat de partij de voorbije maanden voerde, kunnen we immers een verkiezingscampagne organiseren, minstens evenwaardig aan de VU-campagne van 1999. Luxe zal er niet bij zijn, maar we zullen een stevige vuist kunnen maken. Einde april mochten we reeds 30 000 euro aan giften noteren. Mogen we de lat hoog leggen en als streefdoel 50 000 euro noemen?

Hoe kan u ons helpen? U schrijft uw gift aan de N-VA best over t.a.v. N-VA vzw op KBC-rekening 435-0271521-01 met vermelding 'gift verkiezingen 2003'.

ADVERTENTIE

Wij verwachten u ... sinds Eeuwen!

Hotel Jan Brito ****

Sfeervol hotel in een prachtig gerestaureerd 16de eeuw herenhuis dat als monument beschermd is.

Op een paar stappen van de romantische reien, de Burg en de Grote Markt. Tuin en parking.

Freren
Fonteinstraat 1,
8000 BRUGGE
Tel.: 050 33 06 01
Fax: 050 33 06 52
www.janbrito.com
info@janbrito.com

BRUGGE

ADVERTENTIE

De goedkoopste viskwekerij

Viskwekerij EURO KOI

Slachthuisstraat 86 - B-2400 Mol
(Ring afslag meerhout, na 50 m links)
e-mail: info@euro-koi.be

Tel. 00 32 (0)14 31 00 20
Fax 00 32 (0)14 31 03 31

Open: vrijdag van 14 tot 19 uur
zaterdag van 10 tot 18 uur

Overtuig uzelf www.euro-koi.be

Hooggespannen verwachtingen niet ingevuld

In het aprilnummer van *Volle Manen* kon u reeds drie kritische stemmen horen over vier jaar paars-groen. In dit nummer opnieuw drie geluiden, uit andere hoeken weliswaar. De liberalisering van de elektriciteitsmarkt zou de elektriciteitsstarieven doen dalen. Aan Ivo Mechels, diensthoofd lobby en pers van Test-Aankoop, de vraag wat hiervan waarheid is. Patrick D'haese, directeur van de Fietsersbond, antwoordde op de vraag of het de afgelopen vier jaar veiliger fietsen werd. Politicoloog Carl Devos (Universiteit Gent) liet zijn licht schijnen op Verhofstadts kieshervorming.

Ivo Mechels

"Paars-groen komt beloften niet na"

Al jaren horen we dat de Vlaming te veel betaalt voor zijn elektriciteit. Klopt dat?

Ivo Mechels: "In maart 2002 kwam Test-Aankoop voor de vierde maal uit met een enquête over de elektriciteitsstarieven. De tarieven in België werden nogmaals vergeleken met die in vijf buurlanden, nl. Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en het Verenigd Koninkrijk. Afhankelijk van het verbruiksprofiel en het gewest, is elektriciteit nog steeds 6 à 30 % duurder voor de Belgische consument dan voor de inwoners van de buurlanden."

Ivo Mechels

Als we enkel het verbruiksprofiel van 3500 kWh/jaar uit de studie van Test-Aankoop lichten (dat is in België het meest representatieve scenario), dan blijkt dat de elektriciteitsfactuur van de Brusselse en Waalse consument 19 % duurder uitvalt dan in de buurlanden. In Vlaanderen bedraagt de meerkost 17 %."

Ging de regering-Verhofstadt niet voor een fikse daling van de tarieven zorgen?

I.Mechels: "In april 2000 formuleerde de overheid een aantal doelstellingen. Eerst en vooral zou er een korting van 50 % worden toegekend op de prijs van de eerste 500 kWh die worden verbruikt. Daarenboven zou de elektriciteitsfactuur van elke consument gemiddeld met 74 euro dalen. Tot slot zou de vaste vergoeding worden afgeschaft, zodat de consument enkel nog de werkelijk verbruikte kWh zou moeten betalen. Die laatste twee punten moesten gerealiseerd zijn tegen juli 2002. Tegen die tijd moesten de elektriciteitsstarieven in ons land gedaald zijn tot het niveau van de tarieven in de buurlanden. In haar studie stelt Test-Aankoop echter vast dat in geen enkel scenario de beloofde daling op de elektriciteitsfactuur bereikt is."

En de verbruiker is daarvan de dupe?

I.Mechels: "Omdat het monopolie van Electrabel nog steeds bestaat en elke vorm van concurrentie verhindert, blijven de prijzen kunstmatig hoog, ten nadele van de consument. Vervolgens en vooral speelde het CCEG (Controlecomité voor de Elektriciteit en het Gas) zijn rol niet naar behoren, namelijk de controle over de energiekosten. Test-Aankoop kwam tot het besluit dat de tariefhandicap t.o.v. de buurlan-

Ivo Mechels: "In geen enkel scenario is de beloofde daling op de elektriciteitsfactuur bereikt."

den ieder jaar door het CCEG te laag werd geschat, wat de aan de consument verschuldigde terugbetaling evenredig vermindert. Hierbij moet in herinnering gebracht worden dat de sector wordt geregeld door overeenkomsten die bepalen dat de tarieven dienen te worden vastgelegd in het algemeen belang. In de praktijk is dit absoluut niet het geval. Het CCEG heeft Electrabel in staat gesteld zichzelf buitensporige winsten toe te kennen op de kap van de consumenten. In deze context heeft Test-Aankoop besloten beroep te doen op de rechterlijke macht om de aansprakelijkheid van het CCEG aan de kaak te stellen."

Carl Devos:

"Vergroting kieskringen stimuleert mediatisering politiek bedrijf"

Een van Verhofstadts paradedepaardjes is de kieswethervorming. Terecht?

Carl Devos: "De paars-groene kieswethervorming is een compromis tussen partners met verschillende wensen en gevoeligheden. Dit verhaal is bovendien gekoppeld aan de komende hervorming van Kamer en Senaat. Daar is op zich niets fout aan en wellicht zouden andere partijen in de meerderheid precies hetzelfde doen. Afgezien van de Brabantse regeling - een verschrikkelijk gedrocht dat zeer terecht door het Arbitragehof werd geschorst - zorgt de nieuwe regeling inderdaad voor wat meer transparantie, schaft het de onvoorspelbare apparentering af, bestrijdt het via de kiesdrempel de fragmentatie van het partijlandschap - tenminste in het parlement - en stimuleert het de 'belangrijkste' politici om te kandideren voor de belangrijkste politieke instelling, de Kamer."

Maar ...

C. Devos: "Naast positieve effecten en lovenswaardige motieven zijn er ook minder vrolijke aspecten aan verbonden. De vergroting van de kieskringen kan bezwaarlijk gezien worden als de 'dichting' van de kloof tussen burger en politiek. Meer nog, het stimuleert de mediatisering van de politiek. Het vergroot ook het reeds bestaande overwicht van politieke kopstukken in de politiek en versterkt het onderscheid tussen eerste- en tweederangspolitici. Het is bovendien geen effectieve bestrijding van fragmentatie van het partijlandschap omdat het dit probleem aan de basis - veel partijen willen te veel hetzelfde vertellen en durven geen duidelijke keuzes maken - niet aanpakt. Het heringevoerde systeem van de opvolgers is

Carl Devos: "Het overmatig gebruik van de truuks met de opvolgers is ronduit schandelijk."

Patrick D'Haese:

"Het aanslepen van de dodehoekproblematiek staat gelijk met 45 fietsdoden"

Is de Fietsersbond tevreden met het fietsbeleid van de afgelopen vier jaar?

Patrick D'haese: "Wat betreft de huidige federale regering is onze evaluatie niet bijster positief. De eerste drie jaren van de legislatuur werden zo goed als geen concrete beleidsdaden genomen. Het bleef toen bij een veelheid aan plannen en Heizelvergaderingen à la *Staten-Generaal voor de Verkeersveiligheid*. De Fietsersbond heeft steeds gesteld dat plannen niet voldoende zijn, hij wil concrete realisaties. Neem nu de dodehoekproblematiek. Telkens stelden we vast dat de verplichte installatie van de dodehoekcamera en/of -spiegel werd opgenomen in al deze plannen en andere persmomenten. Door de federale regering werd daaromtrent regelmatig verwarrend nieuws de media ingestuurd. Het is pas doordat de Fietsersbond in dit dossier bijna dagelijks de problematiek op de voet heeft gevolgd, dat we na veel dralen tot een verplichte installatie zijn gekomen vanaf dit jaar."

Ondertussen gingen er drie jaar verloren, wat gelijk staat met ongeveer 45 fietsdoden!"

Wat met de nieuwe wetgeving op de verkeersveiligheid?

P. D'haese: "De nieuwe wetgeving op de verkeersveiligheid is een dossier dat minister Durant vier jaar met zich heeft meegesleept. Ook hier ging kostbare tijd verloren en werden opnieuw verwarde berichten de wereld ingestuurd."

Patrick D'haese: "De eerste drie jaren van de legislatuur werden zo goed als geen beleidsdaden genomen."

Was de Fietsersbond een vaste gesprekspartner voor paars-groen?

P. D'haese: "De Fietsersbond werd geregeld betrokken bij regeringsinitiatieven, maar dikwijls moesten we vaststellen dat onze inbreng onvoldoende naar waarde werd geschat. Zo hebben we tijdens gesprekken over de *Straatcode* altijd gesteld dat het levensgevaarlijk is om fietsers ook buiten de bebouwde kom voorrang te verlenen op fietsoversteekplaatsen. Als we dan zien dat deze voorrang toch in het ontwerp-K.B.

staat, breekt natuurlijk onze klomp! Los daarvan hebben we wel constructieve contacten met parlementsleden van diverse partijen, die uiteindelijk voor ons meer zoden aan de dijk hebben gezet. Bij het aantreden van de paars-groene regering waren onze verwachtingen hooggespannen, maar ze werden slechts gedeeltelijk ingevuld."

Een van de eisen van de Fietsersbond is de regionalisering van de verkeersreglementering en de onteigeningsprocedure. Waarom?

P. D'haese: "Tijdens de afgelopen legislatuur hebben we gemerkt dat de kijk op mobiliteit en verkeersveiligheid in beide landsgedeelten té verschillend is. Indien deze verschillende visies een blijvende negatieve invloed hebben op de veiligheid van fietsers, is regionalisering van het verkeersreglement de stok achter de deur. Omdat Wallonië geen beperking tot 90 km/u op secundaire wegen wilde aanvaarden, kon dit ook in Vlaanderen niet ingevoerd worden. Snelheidsverlaging heeft echter wel een directe positieve invloed op de veiligheid van fietsers! Geen regionalisering om de regionalisering dus, wel om een veiliger fietsverkeer te verkrijgen."

Wat betreft de onteigeningsprocedure merken we dat de aanleg van vrijliggende, van de rijbaan gescheiden fietspaden dikwijls geblokkeerd wordt doordat de federale overheid het laatste woord heeft in de onteigeningsprocedure. Het zou getuigen van efficiëntie indien onteigeningen door hetzelfde overheidsniveau kunnen afgehandeld worden. Zo vermijden we dat veilige fietspaden jaren op zich laten wachten of zelfs helemaal niet worden aangelegd."

Patrick D'haese

Maar jullie eisen meer?

P. D'haese: "We hebben onze federale eisen gebundeld in ons memorandum dat terug te vinden is op www.fietsersbond.be. Zo willen we o.a. kwaliteitsnormen voor fietsen en fietsonderdelen en een realistische reglementering rond het stallen van fietsen op de openbare weg."

De fiscaliteit kan het gebruik van de fiets een stevige duw in de rug geven. Ook de NMBS kan een stuk fietsvriendelijker: diefstalveilige én comfortabele fietsenstallingen aan elk treinstation, herinrichting van het rijdend materieel om fietsen te kunnen meenemen en verhuur van fietsen in vooral grootstedelijke stations om de naverplaat-sing te optimaliseren. Deze verzoeken dienen zo concreet mogelijk opgenomen te worden in het nieuwe beheerscontract. Parkeren op fietspaden moet net als andere overtredingen die weggebruikers in gevaar brengen, bestraft worden. Tot slot moet fietsdiefstal ernstig aangepakt worden."

TESTAANKOOP

Fietsersbond / S. Dewickere